

ve smyslu § 28 ob. fin. nov. a že by obec za používání jeho k odvádění odpadních vod mohla vybírat poplatky ve smyslu tohoto předpisu, ale jenom tehdy, jestliže by obec na základě vodoprávního povolení jí uděleného byla je učinila součástí svého kanalizačního systému, jí udržovaného, a sama jako své zařízení k používání odvádění odpadních vod je poskytovala. Jinak není tu předpokladu pro přípustnost vybírání obecních poplatků ve smyslu § 28 ob. fin. nov., byť i onen přirozený tok vodní udržovala svým nákladem obec z titulu jiného (srov. Boh. A 10.435/33).

Jestliže tedy pravidla o kanalizačních poplatcích, schválená pro obec V. usnesením vlády z 26. března 1931, připouštějí vybírat poplatky kanalizační za vpuštění odpadních vod, resp. za používání »vodních toků«, jichž udržování náleží obci, docela všeobecně, neberouc zřetele na to, zda jde o vodní tok, který ve smyslu hořeních vývodů je součástí kanalizačního zařízení obce a jež obec na základě svého oprávnění k používání poskytuje, čili nic, ocítají se v rozporu s ustanovením § 28 ob. fin. nov. a nemohou proto býti právním podkladem pro předpis poplatků v konkrétním případě. Jestliže nař. rozhodnutí v cestě instanční předpis ten potvrdilo, je nezákonné.

Č. 11.784.

Stavební právo (Slovensko): * Pouhá okolnost, že město nepozměnilo ve smyslu § 19 vl. nař. č. 335/1922 Sb. svůj stavební statut ve lhůtě tam uvedené, nemá za následek neplatnost tohoto statutu.

(Nález ze dne 8. března 1935 č. 13.090/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8865/30.

Věc: Jindřich R. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavbu kůlny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l Jindřich R. v K. požádal městský notářský úřad v Košicích za povolení k postavení kůlny k ukládání dříví. Při komisi bylo shledáno, že předmětná kůlna je již postavena a nebyla dosud ve smyslu § 40 živn. zák. schválena. S hlediska technického uznáno bylo při komisi za potřebné, aby dřevěné sloupy byly odborně podezděny a vyztuženy dřevěnými opěrami a aby plány byly podepsány oprávněným živnostníkem.

Městský notářský úřad v Košicích výměrem z 24. února 1932 odešel přel udělení žádané dodatečné stav. povolení a nařídil žadateli, aby postavenou kůlnu do 30 dnů odstranil. V důvodech svého rozhodnutí uvedl notářský úřad, že kůlna neodpovídá § 20 a § 35 měst. stav. statutu, poněvadž nemá vlastní ohnivzdorné zdi a kromě toho byla zbudována bez úředního povolení neoprávněným živnostníkem. V rekursu proti tomuto rozhodnutí podaném namítal st-l, že kůlna, o kterou jde, má vlastně býti krytem pro užitkové dřevo. Zbourá-li se tento kryt, zůstane opět jen kryt z vlastního užitkového dřeva, které je na prodej. Není proto logické bourati kryt, který slouží za kryt jinému krytu cennějšímu.

Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím odvolání zamítl, ježto st-l sám ve svém odvolání přiznává, že jde o používání již postavené kůlny. Při komisi výslovně bylo zjištěno, že žadatel postavil dřevěnou kůlnu, aniž st-l zjištění to bral v odpor.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost nejprve vytýká, že nař. rozhodnutí je nezákonné, poněvadž vydáno bylo na základě neplatného stav. statutu, což stížnost dovozuje z toho, že stav. statut města Košic nebyl ve smyslu § 19 vl. nař. z 23. listopadu 1922 č. 335 Sb. uveden v soulad s novými právními předpisy a nebyl předložen min. vnitra k novému schválení.

Námítka tato je bezdůvodná. Stížností dovolávaný § 19 cit. vl. nař. ustanovuje pouze, že přeměněná města jsou povinna uvést svoje statuty v soulad se změněnými právními předpisy, a to ve lhůtě 6 měsíců od účinnosti cit. nař. Předpis ten není vázán na sankci toho obsahu, že by po uplynutí 6 měsíců pozbývaly statuty, nebyly-li do té doby uvedeny v soulad se změněnými zák. předpisy, platnosti. Nutno tudíž míti za to, že stav. statut města Košic platí i po uplynutí svrchu uvedené lhůty dále, ovšem jen potud, pokud pozdějšími právními předpisy nebyl změněn. Je tedy námítka stížnosti, že stav. statut města Košic pozbyl platnosti, bezdůvodná. — — —

Č. 11.785.

Pojištění nemocenské: Pro otázku, zda mezi otcem a synem je pojistný poměr podle § 2 odst. 1 zák. č. 184/28 Sb. z důvodu poměru učňovského, je bez právního významu, zda a pokud sporný poměr vyhovuje předpisům práva živn. o poměru učňovském.

(Nález ze dne 9. března 1935 č. 11.372/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8649/30, 9996/32, 10.892/32.

Věc: Vilém Š. v D. proti okresnímu úřadu v Prešově o sociální pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nemoc. pojišťovna v Prešově předepsala st-li nemocenské pojistné za jeho syna Jindřicha za dobu od 15. března do 30. listopadu 1930 částkou 61.45 Kč.

Nař. rozhodnutím zamítl okr. úřad v Prešově stížnost na tento výměr podanou z těchto důvodů: »St-l popírá pojistnou povinnost učňovského poměru svého syna v podniku otcově, protože učňovské zaměstnání nebylo konáno na podkladě zvlášť sjednané učňovské smlouvy, nýbrž jen na základě otcovského příkazu. Správné vykonávání učňovské doby v podniku st-lově tento nepopírá, dokonce bylo o této absolvované době podle předpisu živn. zák. vystaveno výuční vysvědčení. Doba tato slouží tedy pro syna st-lova jako doba učební pro získání způsobilosti k nastoupení živnosti. Ježto však § 137 živn. zák. zná jen smluvený učňovský poměr, je tu právní domněnka, že mezi st-lem a jeho synem